

מ"ת 5758/02/21 - מדינת ישראל נגד חי עזרא

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 5758-02-21 מדינת ישראל נ' עזרא

בפני	כבוד השופט אהרן האוזרמן
המבקשת	מדינת ישראל
	ע"י עוה"ד ליהי אלדר ועוה"ד מוטי רייזמן מדור תביעות תעבורה (תל אביב)
נגד	חי עזרא
המשיב	ע"י ב"כ עוה"ד אילון אורון ועוה"ד שגיא סגל

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21 א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1966, במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות לכאורה של נהיגה בשכרות (סמים) הנלמדת מתוך סירובו למסור דגימת שתן לבדיקה על פי דרישת שוטרים.

על פי עובדות כתב האישום נתפס המשיב בכף, ביום 16.02.21, סמוך לשעה 09:50, באור יהודה ברחוב העצמאות סמוך לבית מס' 88, כשהוא נוהג ברכב לאחר ששוטרים עקבו אחריו מביתו בעקבות מידע מודיעיני.

ב"כ המבקשת עותרת למעצר עד תום ההליכים וזאת בחלופת מעצר, במעצר בית מלא בפיקוח ותחת ערבויות וסומכת עמדתה בראיות לכאורה ובמסוכנות הנשקפת לשיטתה מהמשיב, הנובעת בעיקר מחומרת העבירות ומעברו התעבורתי והפלילי כמפורט בבקשה ובטיעונים שהוסיפה בעל פה.

ב"כ המשיב, מתנגד לבקשה וטוען להעדר ראיות לכאורה ואף להעדר מסוכנות מצד המשיב בנהיגה.

לטענת המשיב, המשטרה מתנכלת לו ולמשפחתו. המשיב מכחיש שימוש בסמים. המשיב טען בדיון כי **"לא ראו אותי נוהג מבחוץ ראו אותי יוצא מהחנייה עם האוטו"** (בפרוטוקול עמ' 2 ש' 24). עוד אמר המשיב לעניין מסירת דגימת השתן כי **"... קצין בשם רוני משיח. אמרתי לו שאני רוצה לעלות לשופט, אני מסרב לתת שתן, אם בית משפט יחליט אני אתן"** (שם, בש' 31).

המשיב מציג תוצאת בדיקת מעבדה של דגימת שתן שמסר לטענתו מיד עם שחרורו מתחנת המשטרה, במעבדה הטוקסיקולוגית בבית החולים "שיבא-תל השומר" שנמצאה "נקייה מסמים" (הוגשה וסומנה מ/1). [ראוי להעיר כבר

כאן, כי לא נבדקה המצאות שרידי סם מסוג מריחואנה].

טענתו העיקרית של הסנגור המלומד היא כי המשיב ניגש למסור בדיקה במעבדה בתל השומר, בהסכמת קצין המשטרה רוני משיח, לאחר שזה שוחח טלפונית עם בא כוחו של המשיב והסכים כי המשיב יגש בעצמו לבדיקה עצמאית ואף התיר לו להתחיל את מעצר הבית לאחר הבדיקה.

בנסיבות אלו טוען הסנגור כי המשיב כלל לא "סרב" לבדיקה והלכה למעשה מסר בדיקה כנדרש ובאופן שהיה מוסכם על המשטרה. לחילופין טוען הסנגור כי המשיב מציג ראיה בבדיקה (מ/1) המחזקת את טענתו כי אינו משתמש כלל בסמים ומכאן שאף המשך נהיגתו אינה מסוכנת.

טענת ב"כ המבקשת היא כי בידה די ראיות להתגבשות עבירת הסירוב של המשיב טרם שחרורו מהתחנה. הטענה כי קצין המשטרה הסכים לעריכת בדיקה באופן המתואר על ידי המשיב מוכחשת ומגוחכת. בנוסף מדובר בבדיקה שנעשתה לדגימת שתן שנמסרה באופן לא מפקח, ונוכחות סם מסוג מריחואנה ונגזרותיה כלל לא נבדקה. מכל האמור, הבדיקה אינה אמינה.

ביום 18.02.21 שמעתי טענות הצדדים והמשך הדיון נדחה ליום 21.02.21 לבקשת הסנגור, ביום זה שמעתי המשך טיעונים ונחקרה מפקחת מוצעת, אחותו של המשיב.

ראיות לכאורה:

חומר החקירה הוגש לעיוני, והוא כולל בין היתר דוחות פעולה, ידיעה מודיעינית (חסויה), טופס בדיקת מאפיינים לחשוד בנהיגה בשכרות, הודעת המשיב בחקירה באזהרה, מזכר (קצין רוני משיח) המתעד שיחה טלפונית עם הסנגור, ומזכר נוסף (לעניין הסירוב).

מחומר החקירה עולה כי המשיב נצפה ע"י שוטרים נוהג ברכב כמתואר לאחר שעקבו אחריו בעקבות מידע מוקדם, העולה לכאורה כדי "חשד סביר" לעבירה בגינה עוכב. המשיב נדרש כדין למסור בדיקת שתן וכן הוסברו לו זכויותיו כקבוע בחוק, כולל חובתו למסור בדיקה, ומשמעות הסירוב.

בנוסף, בטרם חקירתו בתחנת המשטרה לאחר עיכובו, ניתנה למשיב אפשרות מלאה להתייעץ טלפונית עם עורך דין, וכך נעשה.

המשיב סרב למסור שתן, מספר פעמים אף נוכח מספר דרישות. המשיב שתק בחקירתו. בבדיקת מאפיינים כשל המשיב במבחן הליכה על קו, וכן סרב להשיב לכל השאלות (סעיף 4 לטופס הבדיקה) וסרב לחתום על קבלת ההסבר מהשוטר ועל קבלת ההודעה לפי "הלכת ארביב" (סעיף 8 ו-10).

לאחר עיון בחומר החקירה, ולאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, ב-2 הדיונים בפני, מצאתי כי בידי המבקשת די ראיות לכאורה לתמיכה בעבירה המיוחסת למשיב בכתב האישום.

אשר לטענות ההגנה כמפורט, בין היתר לגבי משמעות הבדיקה העצמאית "הנקייה" לכאורה שבצע המשיב במעבדה בתל השומר, וכן הטענה המשפטית שהעלה הסנגור לקיומו של "ספק" לשיטתו להתגבשות יסוד העבירה של "סירוב" לבדיקת שכרות (סם) - מצאתי כי כל אלו טענות שמקומן הראוי להתברר על פי דין הוא במידת הצורך, אך ורק במסגרת דיון בראיות במסגרת התיק העיקרי.

בשלב זה, במסגרת הבקשה שבפני נבחנות קיומן של ראיות לכאורה בלבד. בית המשפט אינו בודק את משקל הראיות ואמינות הגרסאות.

ראוי להוסיף ולהעיר כי אף לא מצאתי בשלב זה, כי קיים "כרסום" בראיות המאשימה לעניין התגבשות עבירת הסירוב לכאורה, בשל הצגת תוצאות בדיקת המעבדה שמציג המשיב (מ/1). טעם הדבר הוא כי השאלה המשפטית הנוגעת לעניין כתב האישום כלל אינה שאלת המצאות סמים בגופו של המשיב. יסודות העבירה המיוחסת למשיב הם בעצם סירוב למסור בדיקת שתן. מדובר בעבירה עצמאית ונפרדת לחלוטין מכל עבירה הנובעת מ"שימוש" או מ"השפעת" הסם.

עיון בחומר הראיות מעלה תמונה לכאורית התומכת בגרסת המאשימה בכתב האישום כי עבירת הסירוב הושלמה, בטרם שחרורו של המשיב מתחנת המשטרה. פעולותיו אחרי כן, כולל עריכת הבדיקה ותוצאותיה אינן סותרות את התגבשות העבירה.

[לעניין זה ראה והשווה להוראות ס' 23 לחוק העונשין שכותרתו "פטר עקב חרטה"].

עילת המעצר - מסוכנות (בנהיגה):

עילת המעצר הרלוונטית הינה "מסוכנות" הנוגעת לנהיגה ברכב. הערכת המסוכנות נלמדת מתוך בחינה משולבת, של מהות המעשה ומיהות העושה.

אין ספק כי בנהיגה בשכרות (סמים) גלומה סכנה גבוהה מאד לשלום ובטחון ציבור משתמשי הדרך. מדובר ב"מעשה" מסוכן מטיבו ומטבעו. הדברים קיבלו ביטוי נרחב בפסיקת בתי המשפט בערכאות השונות, במהלך השנים, הם ברורים וידועים ולא מצאתי עוד טעם להכביר מילים בכך.

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב עצמו, הרי שזו נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות נסיבות ביצוע העבירה, ובראש ובראשונה מתמונת עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבורה.

המשיב נוהג משנת 2004 לחובתו 15 הרשעות קודמות בתעבורה, בהן 2 הרשעות קודמות בעבירות דומות, נהיגה בשכרות (2012) ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים (2011). למשיב הרשעות נוספות בעבירות מהירות אי ציות לתמרורים וכו'.

כנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום נוסף, בתיק **תת"ע 10016-06-20** המתברר בפני מותב אחר בבית משפט זה, בחשד לכאורה לעבירה של נהיגה בשכרות (סמים), כאשר על פי הנטען בו נתפס המשיב בכף ביום 16.01.20 נוהג ברכב כאשר בבדיקת שתן שמסר נמצאו שרידי שימוש בסם מסוג קוקאין [3935.0Benzoylecgonine].

המבקשת כוללת אירוע זה בבקשה שהגישה, במסגרת ההנמקה למסוכנות הנובעת מהמשיב. תיק החקירה ובו הראיות שנאספו באירוע זה לא הוגש לעיוני. מכאן שלא הייתה בידי אפשרות לבחון את הראיות לכאורה לאירוע זה, וחבל שכך. במצב כזה, בחינת המסוכנות תעשה תוך מתן משקל מתאים לעובדה כי עומדת למשיב חזקת החפות בכל הנוגע לאירוע זה, ומדובר בתיק מב"ד.

למשיב רישום פלילי מכביד הכולל 5 הרשעות קודמות בפלילים, כולל בעבירות סמים (שלא לצריכה עצמית), אלימות, גרם חבלה, שימוש בכוח וסחיטה באיומים, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ב"כ המשיב מבקש להסתמך על תוצאות בדיקת המעבדה העצמאית (מ/1) שנמצאה נקייה משרידי סם, כדי להוכיח העדר מסוכנות מצד המשיב שכן המשיב לטענתו, אינו משתמש כלל בסמים.

לעניין אותה הבדיקה מ/1 - ראוי לציין כי עיון בתעודה מעלה כי נבדקו סמים מסוגים שונים, בעיקר קוקאין ונגזרותיו, אולם לא נבדק כלל ואין בתעודה כל תיעוד לבדיקת נוכחות סם מסוג חשיש או מריחואנה ונגזרותיה, שהינם סם בשימוש נפוץ ביותר.

כאמור, ביהמ"ש אינו בודק בשלב זה את התעודה מ/1 כראייה. בדיקה זו תעשה במסגרת משפטו של המשיב. בשלב זה, כאמור, לא התרשמתי במכלול הנסיבות שהוצגו בפני, כי הצגת התעודה מכרסמת בעצמת הראיות כלפי כתב האישום המייחס למשיב, סירוב למסור את הבדיקה.

ודוק, עיקר הטענה למסוכנות הנשקפת מהמשיב בנהיגה, היא החשש כי ינהג תחת צריכת סמים, ולא דווקא החשש כי ישוב ויעבור עבירה של סירוב למסור בדיקת שתן. במובן זה טוען הסנגור כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב בשלב זה, נוכח הבדיקה הנקייה מ/1, הינה ברמה נמוכה, אם בכלל.

בכל הזהירות הראויה, מצאתי כי הבדיקה מ/1 מהווה לכל היותר שיקול אחד רלוונטי נוסף במכלול השיקולים כמפורט, המשמשים את ביהמ"ש בהערכת המסוכנות, ואינה מטה את הכף לזכותו.

נוכח האמור, אני מוצא כי נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך מהמשך נהיגתו של המשיב.

לפיכך, בשלב זה, אני קובע כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנות ניכרת הנובעת מהמשיב (בנהיגה).

בחינת חלופת מעצר:

המשיב שוחרר ביום 16.02.21 בתחנת המשטרה, למעצר בית מלא בערבויות עד לדיון. הבקשה בפני להחזקת המשיב במסגרת חלופת מעצר, במעצר בית מלא, תוך הוספת פיקוח, עד לתום ההליכים.

ההגנה מתנגדת לכל חלופת מעצר ועותרת לשחרור מלא וללא תנאים מגבילים של המשיב. לחילופין, נטען כי ניתן להסתפק בתנאי שחרור ובערבויות שיהא בהם פגיעה פחותה במשיב ובמשפחתו (מעצר בית חלקי/לילי בלבד, פסילת רישיון, ערבויות וכד').

בחינת חלופת מעצר נעשית על פי חוק המעצרים, במסגרת בדיקה "דו שלבית": בשלב ראשון בדיקה עקרונית (האם קיימת חלופה כלשהי) ובשלב שני בדיקת חלופה קונקרטית (מותאמת למשיב). [ראה: בש"פ 5467/17 עמוס רוקח נ' מדינת ישראל (23.08.17) (פורסם בנבו)].

עצמת הראיות כעולה מחומר החקירה, יש בכוחה להשפיע גם על עצמת עילת המעצר ועל החלופה הקונקרטית. כאשר נמצאה חולשה ראייתית או "כרסום בראיות", הדבר משפיע גם על האפשרות לשחרור לחלופת מעצר, ועל החלופה עצמה. הדבר כונה בפסיקה כ- "מקבילית הכוחות". [ראה למשל: בבש"פ 5109/15 מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל (30.7.15) (פורסם בנבו)].

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את ביהמ"ש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, ואף בבחירת החלופה ראוי שתבחן האפשרות לצמצם את פגיעתה במשיב.

יש לזכור כי ככלל, הלכה היא, כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד. [בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל (14.03.08) (פורסם בנבו)].

מכאן שאם מטרת המעצר היא למנוע מן המשיב לנהוג, ולשימו תחת פיקוח עד לתום ההליכים נגדו, על בית המשפט לבחון ולהתאים את חלופת המעצר המספקת בכל מקרה לגופו.

לאחר בחינת חומר הראיות לכאורה, נוכח עילת המעצר והמסוכנות הנובעת מהמשיב, במיוחד נוכח החזרה על העבירות, מאחר ולמשיב 2 הרשעות קודמות בעבירות דומות וכן תיק נוסף המתברר בימים אלו בבימ"ש לתעבורה בחשד לעבירה דומה, אני מוצא כי בשלב זה החלופה הראויה הינה מעצר המבקש בחלופת מעצר במסגרת מעצר בית **מלא** בפיקוח ובערבויות.

התייצבו בביהמ"ש משגיחים מוצעים, אשר התחייבו לפקח ולערוב על תנאי שחרורו של המשיב, שיהיה נתון במעצר בית מלא בביתו, ומצאתי אותם בעלי מרות כלפי המשיב, יכולים ומסוגלים לפקח עליו וראויים לאמון בית המשפט לעניין זה.

בבחינת "מקבילית הכוחות" בין הראיות לכאורה למסוכנות הנשקפת מהמשיב בנהיגה, יש מקום להורות במקרה זה על המשך החזקתו של המשיב בחלופת מעצר במסגרת של מעצר בית מלא, ולו לתקופה ראשונית מוגדרת ותחומה מראש בת חודש ימים, שתשמש כתקופת צינון ומבחן למשיב.

במידה והמשיב לא יפר את תנאי שחרורו בתנאים מגבילים כאמור, אני נכון לקצוב מראש הקלה בתנאים, ומעבר למעצר בית לילי בלבד, לאחר חודש. בכך אני מוצא איזון ראוי להערכתי בין הצורך לאיין את המסוכנות הנשקפת לציבור מהמשך נהיגתו של המשיב ובין אינטרס המשיב ומשפחתו.

הוסבר למשיב כי כל הפרה של תנאי מעצר הבית המלא או הלילי בהתאמה, עלולה להוביל למעצרו וכן תפגע במקביל בסיכוייו במסגרת התיק העיקרי.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי המשיב ישהה בחלופת מעצר, עד תום ההליכים, וזאת במעצר בית, בפיקוח ותחת ערבויות כדלקמן:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכל שעות היממה בביתו ברח' העצמאות 88, אור יהודה.

נאסר על המשיב לצאת מביתו בכל שעות היום ולכל מטרה שהיא.

אני תוחם את תקופת מעצר הבית המלא כאמור, ב-30 יום, מיום 16.02.21.

בחלוף 30 יום, במידה ולא יהיו הפרות, החל מיום 15.03.21 מעצר הבית יהפוך למעצר בית לילי בלבד, ויחול בכל ימות השבוע בין השעות 21:00 ל-06:00, וזאת עד לתום ההליכים.

2. המשיב יהיה נתון בהיותו במעצר בית, בפיקוח לסירוגין על ידי 1 מבין 2 המשגיחים הבאים:

הגב' ספיר עזרא, ת.ז. 311124598, מס' טל' נייד: 050-3000459

מר ציון ספיר, ת.ז. 024064248, מס' טל' נייד: 058-4405440

3. המשיב יפקיד במזכירות ביהמ"ש פיקדון במזומן בסך ₪ 2,500 לצורך הבטחת קיומו של מעצר הבית כאמור. ניתנת ארכה להפקדת הפיקדון עד מחר 23.02.21 בשעה 12:00.

4. לאחר שהוסברה למשיב משמעות ערבותו העצמית, נרשמה הצהרתו בפניי כי הוא מבין ומסכים להתחייב בערבות עצמית בסך ₪ 10,000, להבטחת קיום תנאי מעצר הבית וכנגד התייצבותו לכל הדיונים בביהמ"ש.

5. לאחר שזיהיתי את המפקחים המוצעים, ערבי צד ג', בשם ובתעודת זהות - ולאחר שהוסברה להם משמעות ערבותם, נרשמה הצהרתם בפניי כי הם נוטלים עליהם חובת פיקוח על המשיב והבטחתה מכוח ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪.
6. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד המשיב למשך 180 יום מהיום. המשיב יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט תוך 48 שעות.
7. המשיב מוזהר בזאת כי כל הפרה של תנאי שחרורו, עלולה להוביל למעצרו מאחורי סורג ובריח, עד לתם ההליכים המשפטיים בעניינו.
8. אם יפר המשיב תנאי מהתנאים לעיל, ייעצר מיד ויובא בפני שופט תוך 24 שעות.
9. למען הסר ספק, אני פוסל את רישיון הנהיגה של המשיב, והמשיב פסול מנהיגה בכל כלי רכב וזאת עד לסיום ההליכים המשפטיים כנגדו.

זכות ערר כחוק בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתנה היום, י' אדר תשפ"א, 22 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.